ইউনিয়ন অব্ৰ ইণ্ডিয়া

বনাম

শ্ৰী পুন্নীলাল আৰু অন্যান্য

১১ অক্টোবৰ, ১৯৯৬

(ন্যায়াধীশ কে. ৰামস্বামী আৰু জি. বি. পট্টনাইক)

মজুৰি প্ৰদান আইন, ১৯৩৬ :

ধাৰা১৫--কৰ্মচাৰীৰ পদোন্নতিৰ বাবে গোচৰত ডিক্ৰীজাৰি-উন্নীত-বেকৰেজৰ বাবে আবেদন দাখিল কৰা আৰু নিৰ্ধাৰিত কৰ্তৃপক্ষ ক পৰিশোধৰৰ নিৰ্দেশনা দিয়া - অতিৰিক্ত জিলা ন্যায়াধীশ আৰু কেন্দ্ৰীয় প্ৰশাসনিক ন্যায়াধিকৰণে খাৰিজ কৰা আদেশৰ বিৰুদ্ধে আপীল- আপীলত কোৱা হৈছিল : কৰ্মচাৰীজনে বেক ৰেজৰ পৰিশোধৰ মামলাত কোনো সকাহ বিচৰা নাছিল-সেয়েহে তেওঁক বেকৰেজৰ সকাহ দাবী কৰাৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হৈছে-গতিকে মজুৰি পৰিশোধ আইনৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত কৰ্তৃপক্ষৰ বেকৰেজৰ পৰিশোধৰ অনুমতি দিয়াৰ কোনো অন্তৰ্নিহিত অধিকাৰ নাই।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: দেৱানী আপীল নং ১৩২৬৯/১৯৯৬ ।

অ’. এ. নং ৬১৭/১৯৯০ত এলাহাবাদৰ কেন্দ্ৰীয় প্ৰশাসনিক ন্যায়াধিকৰণৰ ৩.২.৯৫ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

এন. এন. গোস্বামী, শ্ৰীমতী ইন্দু গোস্বামী আৰু এ. কে. শৰ্মা আপীলকাৰীৰ হৈ।

ধ্ৰুৱ মেহতা , অৰিবিন্দ বৰ্মা , ফজলিন আনম আৰু শ্ৰীমতী মনিকা মেহতা উত্তৰদাতাসকলৰ হৈ।

আদালতৰ তলত দিয়া আদেশ দিয়া হৈছিল :

পলম মাফ কৰা হৈছে।

অনুমতি দিয়া হৈছে।

দুয়োপক্ষৰ বিদ্বান অধিবক্তা আমি শুনিছো।

বিশেষ অনুমতিৰ এই আবেদন , এলাহাবাদৰ কেন্দ্ৰীয় প্ৰশাসনিক ন্যায়াধিকৰণে অ. এ. নং ৬১৭/১৯৯০ গোচৰত ১৯৯৫ চনৰ ২ মাৰ্চত জাৰী কৰা আদেশৰ পৰা উদ্ভৱ হৈছে।

স্বীকাৰ কৰা স্থিতিটো হ 'ল যে ১৯৮০ চনত প্ৰতিবাদকাৰীয়ে শ্বাণ্টাৰ হিচাপে কাম কৰি থকাৰ সময়তে তেওঁ এলাহাবাদৰ অতিৰিক্ত জিলা মুনছিফৰ আদালতত দেৱানী গোচৰ নং ৩২৯/৮৩ দাখিল কৰিছিল এই বুলি যে প্ৰতিবাদকাৰী , তেওঁলোকৰ এজেণ্ট আৰু চাকৰসকলক তেওঁৰ পদোন্নতিৰ কথা বিবেচনা কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হ'ব যে ১৯৮০ চনৰ ১০ ডিচেম্বৰৰ পৰা ৩৩০-৫৬০ টকাৰ পে-স্কেলত ড্ৰাইভাৰ 'চি'ৰ শ্ৰেণীলৈ পদোন্নতি হোৱা বুলি ধৰিব যেতিয়া তেওঁৰ কনিষ্ঠ সকলক সেই শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰীলৈ পদোন্নতি দিয়া হৈছিল। ১৯৮৪ চনৰ ২৪ মাৰ্চত বিচাৰ আদালতে এই ডিক্ৰী জাৰী কৰে। আপীলত, ১৯৮৫ চনৰ ১৮ জুলাইত এলাহাবাদৰ অতিৰিক্ত জিলা ন্যায়াধীশে ইয়াক নিশ্চিত কৰে। সেই অনুসৰি ১৯৮৬ চনৰ ১০ জুনত উত্তৰদাতাক ড্ৰাইভাৰ 'চি' হিচাপে পদোন্নতি দিয়া হয়। ইয়াৰ পিছত প্ৰতিবাদীয়ে ১৯৮৬ চনৰ ৮ জুলাইত মজুৰি পৰিশোধ আইনৰ ১৫ নং ধাৰাত আবেদন দাখিল কৰে। নিৰ্ধাৰিত কৰ্তৃপক্ষই ১৯৮৮ চনৰ ৭ ডিচেম্বৰৰ আদেশৰ

জৰিয়তে ৩০,২২০.০০ টকাৰ বেক-ৱেজ পৰিশোধ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে। ভাৰত চৰকাৰে অতিৰিক্ত জিলা ন্যায়াধীশৰ সন্মুখত আপীল দাখিল কৰে যিটো খাৰিজ কৰা হয়। ইয়াৰ পিছতে অ '.এ. কেন্দ্ৰীয় প্ৰশাসনিক ন্যায়াধিকৰণত দাখিল কৰা হৈছিল যিটো বিবাদিত আদেশৰ দ্বাৰা খাৰিজ কৰা হৈছে। যেতিয়া বিষয়টো শুনানিৰ বাবে আহিছিল, তেতিয়া আপীলকাৰীয়ে প্ৰতিবাদীয়ে কৰা আইনী খৰচৰ বাবে ৫ হাজাৰ টকাৰ ৰাশি জমা দি বৰ বাবে জাননী দিয়া হৈছিল। সেই অনুসৰি ধন জমা কৰা হৈছিল।

প্ৰতিবাদীৰ বিদ্বান অধিবক্তা ধ্ৰুৱ মেহতাই কয় যে যিহেতু মজুৰি পৰিশোধ আইনৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত কৰ্তৃপক্ষ আৰু আপীল কৰ্তৃপক্ষ প্ৰশাসনিক ন্যায়াধিকৰণৰ অধীনস্থ কৰ্তৃপক্ষ নহয় , গতিকে অ '.এ. চলাবৰ যোগ্য নহয়। আমি বিতৰ্কত জোৰ বিচাৰি পাওঁ। কিন্তু, তথাপিও বিবেচনাৰ বাবে উত্থাপন হোৱা বস্তুগত প্ৰশ্নটো হ 'ল মজুৰি পৰিশোধ আইনখনৰ ধাৰা নং ১৫ অনুসৰি কৰ্তৃপক্ষৰ উত্তৰদাতাক পদোন্নতিৰ সময়ত ড্ৰাইভাৰ 'চি' হিচাপে বেক মজুৰি গণনা কৰিবলৈ অধিকাৰ আছে নেকি ? স্বীকাৰ্য্য যে যেতিয়া প্ৰতিবাদীয়ে পদোন্নতিৰ বাবে ঘোষণাৰ জৰিয়তে গোচৰটোত সকাহ পাইছিল আৰু ঘোষণাটো দিয়া লগে লগে চূড়ান্ত হৈ পৰিছিল, তেতিয়া তাত প্ৰতিবাদীয়ে বেক-ৱেজ পৰিশোধৰ বাবে কোনো সকাহ বিচৰা নাছিল। ফলস্বৰূপে, দেৱানী প্ৰক্ৰিয়া সংহিতাৰ আদেশ ২ নিয়ম ২ৰ দ্বাৰা প্ৰতিবাদীক বেক-ৱেজৰ সকাহ দাবী কৰাত বাধা দিয়া হয়। সেয়েহে মজুৰি পৰিশোধ আইনৰ অধীনত কৰ্তৃপক্ষৰ বেক-ৱেজ পৰিশোধৰ দাবী গ্ৰহণ কৰিবলৈ আৰু আদেশ দিয়াৰ কোনো অন্তৰ্নিহিত অধিকাৰক্ষেত্ৰ নাই ।

সেই অনুসৰি আবেদনৰ অনুমতি দিয়া হৈছে। মজুৰি পৰিশোধ আইনৰ অধীনত কৰ্তৃপক্ষৰ আদেশ আঁতৰাই ৰখা হৈছে। কোনো খৰচ নাই।

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হল।

অনুবাদক- শ্ৰী প্ৰণৱ জ্যোতি বৰা

জ্যেষ্ঠ অনুবাদক

গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়